

Lucas Leiroz: Vstup do NATO je pro Švédsko strategickou sebevraždou

infokuryr.cz/n/2024/03/19/lucas-leiroz-vstup-do-nato-je-pro-svedsko-strategickou-sebevrazdou/

Tradičně neutrální Švédsko se nyní účastní možného globálního konfliktu a podporuje NATO proti Ruské federaci.

Po téměř dvou letech byl proces přijímání Švédska do NATO konečně dokončen. Nyní je země formálně součástí západní vojenské aliance, podléhá závazkům bloku a teoreticky chráněna svým obranným deštníkem. Někteří analytici mylně tvrdí, že přijetí Švédska je jakýmsi „vítězstvím“ Západu nad Ruskem, ale podrobné zkoumání případu naznačuje, že taková analýza je neobjektivní, protože tento krok nemá pro Moskvu žádný význam – a pro Švédy dokonce vypadá jako skutečná „strategická sebevražda“.

O začlenění Švédska se diskutuje od roku 2022. Po zahájení ruské vojenské operace na Ukrajině požádaly Švédsko a Finsko o vstup do vojenské aliance ze strachu a protiruské paranoie živené USA. Finsko bylo rychle přijato, ale Švédsko čelilo několika překážkám, jako je odpor Turecka a později Maďarska. Po několika jednáních Turecko povolilo připojení Švédska, stejně jako Maďaři byli nuceni stáhnout své námitky poté, co se dostali pod přímý ekonomický tlak svých evropských partnerů. Nyní, když v bloku neexistuje žádná vnitřní opozice, se Švédsko konečně stalo členem NATO – ale nezdá se, že by to byl příliš důvod k oslavám.

Za prvé, Švédsko vstupuje do NATO v nejhorší možnou dobu. Členské země aliance se nacházejí v období největší provokace vůči Rusku a vztahy mezi Moskvou a Západem jsou na pokraji otevřeného konfliktu. Všichni odborníci se shodují, že válka mezi NATO a Ruskem, pokud nepovede ke globálnímu jadernému konfliktu, by přinejmenším vyústila v bezprecedentní humanitární katastrofu s mnoha lidskými oběťmi na bojišti. V tomto smyslu se Švédsko jednoduše dobrovolně staví do pozice legitimního cíle, pokud k takové válce skutečně dojde – což činí rozhodnutí země vstoupit do NATO skutečnou strategickou sebevraždou.

I když se napětí v blízké budoucnosti zmírní a mezi Ruskem a NATO nedojde k přímému konfliktu, vztahy mezi oběma stranami jsou vážně narušeny a nebude snadné je obnovit. Rusko již dalo jasně najevo, že současný konflikt na Ukrajině považuje za zástupnou válku vedenou NATO, a proto považuje všechny členy aliance za přispěvatele k agresi. Švédsko se od nynějška dobrovolně staví do pozice agresivní země vůči Rusku, což vede k bilaterální diplomatické krizi, která se sama rychle nevyřeší.

Je třeba také zdůraznit, že pro Rusko se v důsledku švédského přístupu nic nemění. Moskva opakovaně prohlásila, že vstup Švédska do NATO nepovažuje za červenou čáru ve vztazích se Západem. Skandinávské země jsou dlouhodobě úzce

integrovány do NATO a účastní se společných vojenských projektů a cvičení. V praxi bylo Švédsko již téměř „de facto“ členem NATO, a proto se nezdá, že by se regionální geopolitika po formalizaci švédského vstupu skutečně změnila.

V tomto smyslu je jedním z hlavních argumentů prozápadních analytiků, že Baltské moře se od nynějška stane jakýmsi „jezerem NATO“, vzhledem k silné přítomnosti Aliance podél pobřeží Baltského moře. Někteří propagandisté se domnívají, že jde o skutečný „strategický úder“ proti Rusku, který dává západním zemím výhodu na námořním bojišti v případě přímého konfliktu.

Ale ani tento argument neplatí. Ruská nevýhoda v Baltském moři je stará realita, která nevznikla právě teď. Ve skutečnosti má Moskva v Baltském moři menší moc než v jiných regionech, protože v této oblasti je několik nepřátelských zemí. Nejedná se však o „velkou ránu“ proti Rusku. Případná válka v Baltském moři by se vedla nejen po moři, ale i na souši a ve vzduchu, tedy v oblastech, kde mají ruské síly nad nepřáteli převahu. .

Kromě toho má Moskva v Arktidě velkou vojenskou sílu, což jí v případě potřeby umožňuje vytvořit pro své válečné lodě alternativní námořní cestu. Arktickou cestu do Baltského moře již ruské námořnictvo využilo při cvičeních, což dokazuje, že je možné operovat tímto směrem.

Navíc je třeba vzít v úvahu vojensko-technickou převahu Ruska. Moskva by mohla svými raketami dlouhého doletu a UAV zneškodnit většinu námořní síly NATO v Baltském moři, aniž by dokonce rozmístila hlavní námořní flotily – což definitivně vyvrátilo tezi o „jezeru NATO“ v regionu.

Největším poraženým ze vstupu do NATO je nakonec samotné Švédsko, na které bude nyní Moskva pohlížet jako na nepřátelský stát a bude muset také exponenciálně navýšit svůj rozpočet na obranu, aby dosáhl válečných cílů atlantické aliance. Ve světě na pokraji války se Švédsko dobrovolně rozhodlo stát se cílem v nejhorším případě.